

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Krønikens Gienmæle

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 77. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1813_208-txt-shoot-idm1774/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Alt dadles, som ikke er een bibelsl Christendom,
dadles, mere, jo mere det har varer anseet for
den rette Tro. Her er Nogelen til min Afsærd.

Om Tillægget til min Kronike.

Mulbekh haarer mig for dette Tillæg, hvor jeg
har stræbt iide at rette de Heil jeg saae og fore-
bygge Missforstand. Et denne (Historien) spørger
han, et Spil at more sig med, som man een Maas-
ned kan sege paa denne Maade, en anzen paa hin?

Kan man vel med fast Tillid tro den, der saa ha-
sig skifter Syn? og havde Du ikke handlet mere
efter Historiens Love og bedre hyldet Sandhed om
Du første Gang havde set noiere efter og overhovedet
givet Dig mere Lid, Rolighed og flittigere
Granstning, inden Du med Haan og Skandsel
stempede Mand, hvis herlige Minde ikke engang
Had, Avind og Ondskab har funnet besmitte? hav-
de Du gjore dette, da havde vi undværet Tillæg-
get om Griffensfeld, der, ligesom mere i dine Tillæ-
leg maa bringe os til at tro, enten at Du menet,
Historien kan uden Betenkning strives, som det
jist nu for Hieblikket falder een ind, eller at Du
har havt alt for stor og unodig Hast med at bringe
Din Kronike for Lyset. Den Piet en Historieskri-
ver sætter paa en stor Mands Minde er ei saa let

at tilsgive og ublætte, som Du troer. Er en Hi-
gnur i et Malerie fortægnet, er det ikke saa nemt
for Maleren at faa den rigtig, heller maa han
dog male det Hele om, end tegne nedenunder en Hi-
gnur, for at vase hørledes den skulde have været."

Denne ganste Tale er saa vrang, ubenvig og
uretfærdig at jeg vilde gaae den forbi, dersom jeg
ikke vidste at Hiere, selv saadanne, som dømme
bedre, lægger mig Hafsværk og Nettelser til Last.
Segnager ingenlunde, at der jeg aftsæv de haare-
de Ord foer det lidt igennem mig, men jeg vil
ikke stående igien, rolig og alvorlig vil jeg for-
svare mig.

At det var onstigt om alle vore Sjæninger
vare fuldkomne, kan ingen negte, men nu maa
jeg spørge: hvor den Mand boer som kan skrive en
Bog, ene sige en Historie, end sige et fort Begreb
af Verdens Kronike uden at feile. Bliver nu hans
Heil større, fordi han selv indear og retter dem,
forend de kan giøre mindste Skade, bliver han
mindre troværdig fordi man overbevises om, at
saasmarth han saer sin Hell, tilstaaer og retter han
den, er dette ikke Bewis paa Sandhedsklarlighed,
og er ikke denne det Enest som kan hos Sandheds
Venner slasse en Mand Troværdighed i de Ting
Man ei selv kan estersee? Dette er saa soleklart
at Man dog skulde undsee sig ved at lægge mig det
til Last, som jeg hverken forstener eller forlanger
Eufor, men er som det bor være, og som kun
en Christen gjor det. Var altsaa min Kronike
trykt, da kunde jeg ei giøre mere end selv reise
og rette de Heil jeg sandt og saaledes giøre dem

